Cōtra temptacōes ꝓprietatis. Capitulum ·xxxo·

Vltitudinis actuū ·ꝺ· ⁊ multitudinis
credēciū erat cor vnū et aīa v-
na: nec erat quiſq̄ eoꝝ q̄ poſſidebat
aliq̄d ſuū eſſe dicebat: ſꝫ erant illis
omnia cōia· Itē· v· Vir quidā nomi
ne ananias ↄſcia vxore ſua ſaphira
fraudauit de p̄cio agri ⁊c̄: ⁊ ait ei pe-
trus· Cur temptauit ſathanas· cor
tuū mentiri te ſpiritui ſancto: ⁊ frau
dare de p̄cio agri· Nōne manēs tibi
manebat: et venūdatū erāt in tua po-
teſtate· Quare poſuiſti in corde tuo
hāc rē: Nō es mētitus hoīb9: ſꝫ deo·
Et cecidit anaīas et exſpirauit· Et
ſtatī p9ea vxor eius ⁊c̄· Et factus ē ti-
mor magn9 in vniūſa ecc̄ia· Mat· 19
Si vis pfc̄us eſſe vade et vēde oīa q̄
habes et da paupib9 et veni ⁊ ſeq̄re
me: et habeb thesauꝝ in celo. Ibid. Et
ait petrus. Ecce nos relinq̄mus oīa:
et ſecuti ſu9 te. Qd ergo erit nob· Ihs
āt dixit illis· Amē dico vobis: q̄ vos
q̄ ſecuti eſtis me in regn̄acōe cū ſede-
rit filius hoīs in ſede maieſtatis ſue:
ſedebitis et vos ſup ſedes xij· iudicā-
tes xij tribus yſrl. Et oīs q̄ relinq̄rit
domū vel frēs ā ſororēs ā prēꝫ ā mrēꝫ
ā vxorē ā filios ā agros ꝓpter nomē
meū: cētuplū accipiet· ⁊ vitā etnam
poſſidebit· Luc· ix· Nemo mittēs ma-
nū ad aratꝝ et reſpiciēs retro: apt9
erit regno celoꝝ· Greg· Sūt nōnul-
li iuſtoꝝ q̄ ad cōprehendēdū culmen
pfc̄ōis accincti dū altiora īteri9 appe-
tūt: exterius cūcta delinquūt· Aug9.
Querētibus r̄gnū dei et iuſticiā ei9
nō debet ſubeē ſollicitudo ne ipſis ne-
ceſſaia deſint· Bonū eſt facultates
cū diſpenſacōe paupibus erogare:

meli9 ē p intēcōe ſeq̄ndi dn̄m inſil' do
nare: ⁊ abſolutū ſollicitudine egē cū
xp̄o· Oīs pſthie ingrā nobis ē inopia.
Nō ita lauda9 ioſeph cū frumētū diſ-
tribuebat: ſicut cū carcerē īhabitabat·
Nō tibi diſpliceat pauptas tua: nil
ea dici9 potes iuenire· Vis cognoſcē q̄
locuples ſit: Celū emit· Quibus the-
ſauris ↄferri poſſit: q̄d pauptati vi-
de9 indultū· Vt ad regnū celoꝝ ve-
ret diues poſſeſſiōe ſua obtiere ſi po-
tuit: nūc obtiet vt ↄtēptu pueniat· Fe-
cūdus ē ager paupm: cito reddit do-
nātib9 fructum· Via celi ē paup:p quē
venit ad premū. Incipe erogaē, ſi nō vis
errae, Ieronim9. Vict9 et veſtit9 diuicie
ſūt xp̄ianoꝝ· Facile oīa ↄtēpnit: q̄ ſe
cogitat moritūꝝ· Hūanas terrenaſꝫ
opes ↄtēpne: vt illi placeas pauperi
cui difficile opulēt9 placē potes· Ob
hoc maxime amāda eſt paupertas:
quia adulationem nō habet· Diffici-
lius arrogantia q̄ auro et gēmis
caremus· Hijs enim abiectis inter-
dum glorioſis ſordibus tumemus: ⁊
venerabilem paupertatem populari
aure offerimus· Plus eīn eſt ani-
mū depoſuiſſe q̄ cultum· Non abſq
amictu lineo incedere: ſꝫ precium veſ-
tium linearum non habere lauda-
bile eſt· Ambroſi9· Nichil grauius
q̄ vt fratres noſtros pauperiores
ſuperbo oculo deſpiciamus: ↄformes
nobis intollerabili repellam9 faſti-
dio: noſtra indignos gracia iudicā-
tes q̄ ſūt inopes: cum paupertas fa-
cilius ſit deo q̄ theſaurus acceptior.
Greg· Rarum valde eſt vt qui aurū
poſſident ad requiem tendant: cul-
pa cum defendit geīat: et inceſſant

culpa creſcit fauoꝛib⁹ enutrita. Pau
pertas in inopia mētis ē. nō in quāti
tate poſſeſſionis. Nā cui cū paupertate
bene ↄuenit diues eſt: et econtra.

Contra temptacōes verboſitatis et loquacitatis. Ca. 21.

Dauid. Vir linguoſus nō digetur
in terra. Prouer. 13. Qui cuſtodit
os ſuū: cuſtodit aīaꝫ ſuā. Qui aūt in
cōſideratus ē ad loq̄ndū: ſentiet ma
la. Item. prouer. 12. Lingua ſapiētū ſcitas:
labiū veritatis firmū erit in ꝑpetuū.
Item. x. In multiloq̄o nō deeſt pctm. Ja
cobi 3°. Qui nō offendit vbo: hꝫ pfectus
eſt vir. Et pmo. Sit oīs hō velox ad
audiendū. tard⁹ aūt ad loq̄ndū: ꝛ tar
dus ad irā. Eccī. 20. Sapiens in v
bis ſeipm amabilē facit: grāe aūt ſtul
toꝝ effundent̄. Hō ſapiēs tacebit vſꝫ
ad temp⁹: laſciu⁹ autē et īprudēs nō
ſeruabūt temp⁹. Ibidē. Qui multis
vtit̄ vbis ledit aīaꝫ ſuā: et q̄ ptātem
aſſumit īiuſte odiet̄. prouer. 10. Sapiēs cor
de pcepta ſuſcipiet: ſtultus cedit̄ la
bijs. Eccī. xx. Qui ꝓcax ē ad loq̄ndū
odibilis erit. Eccī. 21. Tacit⁹ et ſenſa
tus hōrabit̄. Jero. Btā lingua q̄ nō
nouit nī de diuinis ſermonē texē. Diu
ↄſidera quid loq̄ndū ſit: et adhuc ta
cēs puide ne quid dixiſſe peniteat.
Sapiens q̄d loq̄t̄ multa pus conſi
derat: quid. aut que. quo loco vel tē
pore dicat. Verba īuoluē. et apd̄ im
peritū vulg⁹ admiracōem ſui facē:
indoctoꝝ hominū eſt. Nichil tā facile
q̄ vilem plebem et indoctā mobilita
te lingue decipere: que quicquid non
intelligit plus miraī. Ambroſi⁹. S
plures vidi loquēdo in peccatū inci
diſſe. vix quēpiam tacēdo: ideoqꝫ ta
cere noſſe q̄ loqui difficilius ē. Scio
loqui pleroſqꝫ. cū tacere neſciant. Al
liga ſermonē tuū ne luxuriet. ne laſ
ciuiat: et multiloquio pctā ſibi colli
gat: ſit reſtrictioꝛ et ripis cohereat̄:
cito lutū colligit āpnis exūdās. Iu
gū ſit vbb tuis ꝛ ſtaterā atꝫ mēſurā: vt
grauitas in ſenſu in ſmone pōdus
atqꝫ in vbis modus. Ingredit̄ mors
per oſtiū tuū ſi falſū loquaris. ſi tur
piter ſi ꝓcacit̄: poſtremo ſi vbi non
oꝫ loquaris. Periculū ē dicere nō ſo
lū falſa: ſꝫ eciā vera. Quod viciū q̄dri
ptitū eſt: Vel adulacōis vel auaricie
vel iactātie. vel loq̄citatis incaute.
Verba tua nullū doli velamē obten
dant. nullū habeant fraudis inuo
lucrū: vt et puritatē habeant ꝛ pleā
grauitatis ſint meritoꝝ qꝫ tuoꝝ tibi
eterna poſteritas tuo ore pāiat̄: nec
tibi ſoli ſꝫ pluribus ↄgreges. Greg.
Tempus tacēdi ꝛ temp⁹ loq̄ndi diſ
creta viciſſitudine pēſanda ſūt ꝓpa:
ne q̄ cū reſtrīgi lingua dꝫ per verba
ſe inutilit̄ ſoluat: q̄ cū loqui vtiliter
pt ſemetipām pigre reſtrīgat. Si
cut incauta locutio in errorē pertra
hit: ita in errorē indiſcretū ſilencium
eos qui erudiri poterāt in errore de
relinquit. Valeri⁹ epiſcop⁹. Et loqui
et tacē pfectio eſt. Eſt aūt vtriuſqꝫ ptis
cauſa. vboꝝ tenuiſſe menſurā. Aliq̄
ciēs nimia taciturnitas ſtulticie aſſc̄
bit̄: ſicut et vboꝝ nimietas ad fu
rorem refert̄: ſꝫ illd̄ ſapientie. Eſt ta
cens nō habens ſenſū loquele: et eſt
tacēs ſciēs tēpus apti tēporis. De q̄
re ſi nō requiras ſentenciā arbitrij:
iā malo aliquis tacendo ſtultus: q̄
nimiū loquendo iudicetur inſanus.